

Nederlands contactorgaan van de Duitse motiefgroep Ornithologie met een bijdrage uit België. Contactpersonen: Gerard Kolman en Peter van Nies. Eerstgenoemde int de contributie van de Ned. (en ev. Belgische leden) en redigeert dit orgaan.
Tel. 0486-473868. E-mail: gajkolman@stork.nl Website van de MGO (Peter van Nies) www.MG-O.de

Contactbrief 70 (november 2009) Contactdag op 20 maart 2010

Contributie 2010

U hebt al gelezen in Rundbrief 126 (blz. 126-5) dat je tot **15 januari 2010** de tijd hebt om je contributie te betalen. Dat geldt voor de mensen die rechtstreeks (bijvoorbeeld met Paypal) aan Duitsland betalen. Ik zou ook graag die datum aan willen houden. Het is echter nog geen enkel jaar voorgekomen dat ik mensen niet moet **herinneren aan de betaling van 27 Euro voor uw lidmaatschap van de Motiefgroep Ornithologie**. Iedereen die aan mij wil betalen (zonder extra kosten) kan dit vanaf nu doen op postbanknummer 15324 tnv G.Kolman, Akkerslagen 45 5364 RG Escharen. Onze Belgische vrienden kunnen betalen met IBAN/BIC. Iban: NL12INGB0000015324 Bic: INGBNL2A

Ledenbestand

Herman Teerlink, Kuipersdreef 49 4691 LT Tholen is lid geworden van de Motiefgroep. Hij verzamelt de Buzinvogels van België en wil graag zijn verzameling Ierse vogels uit de periode 1997-2005 completeren en hij zoekt van Ierland nog enkele carnets met vogels en verder verzamelt hij alle **uilen van de wereld**. Alles postfris. Verder biedt hij aan: Vier postkaarten met ingedrukte zegel (3x kluut en 1x huiszwaluw) uit 2006 Belgica. Postwaardestukken dus. Misschien kunt u ruilen met Herman? Hij heeft ook mooie persoonlijke postzegels laten maken met uilen.

Reacties: herman.teerlink@gmail.com

Opgezegd als lid heeft Madelen Essens. Heel jammer want we hebben zo hard jonge leden nodig. Madelen heeft al vele malen geklaagd over de slechte (druk)kwaliteit van de Rundbrief en zij heeft ondanks haar klachten geen enkele verbetering gezien en heeft besloten om haar lidmaatschap op te zeggen. Heel jammer. Dit was haar mailtje:

Hoi Gerard

Gisteren ontving ik Rundbrief 126.

Helaas nog steeds geen kwaliteitsverbetering mbt. de kopieerkwaliteit.

Voor mij de reden om het lidmaatschap per 2010 op te zeggen.

Jammer, want scherpe laserprinterkwaliteit voor pagina's met postzegels is al zeker 5 jaar mogelijk voor 5 cent per kopie (10 cent dubbelzijdig).

Groeten van Madelèn

Rondzendingen

Ik heb vorige maand weer het eerste stockboek met hoofdzakelijk postfrisse vogelpostzegels verzonden. We zijn dus aan een nieuwe serie begonnen en Gijs Kooij heeft weer een aantal boeken gereed gemaakt voor de rondzendingen. Iedereen die nog niet meedoet met de rondzendingen kan zich bij mij melden. Er zitten ook boeken met uitsluitend gestempelde zegels zij. Je kunt alles op internet vinden maar wat gaat er boven het zelf snuffelen in de boeken op je gemak met de catalogus erbij?

Contactdag

De volgende contactdag wordt gehouden op 20 maart 2010 in De Schalm in de Meern. Tom Loorij houdt dan een lezing over zijn vogelreis naar India. Voor alle nieuwelingen en eerste bezoekers aan De Meern: wil je meer weten dan kun je mij mailen. Zie kop voor mijn e-mailadres.

2010, het jaar van de Bruine Kiekendief

De Bruine Kiekendief is een aansprekende roofvogel, die goed bekend is bij veel vogelaars. Hij komt in grote delen van ons land voor en spreekt als roofvogel tot de verbeelding van jonge vogelaars. De soort is als toppredator een belangrijke indicator voor de ecosystemen en daarmee ook voor de biodiversiteit. 2010 wordt het jaar van de biodiversiteit. Allemaal redenen voor SOVON om de Bruine Kiekendief te kiezen als vogel van 2010.

De onderzoeksvragen die SOVON met behulp van vrijwilligers wil beantwoorden zijn:

- 1 Waar broeden Bruine Kiekendieven in Nederland? Doel is een compleet landdekkend beeld van alle broedgevallen te krijgen;
- 2 Fenologie: Wanneer komen en gaan de Bruine Kiekendieven? Dit levert mogelijk informatie op over o.a. de effecten van klimaatverandering;
- 3 Waar slapen ze in de winterperiode en hoe zien deze slaapplekken er qua samenstelling uit? Zo hoopt men een goed beeld te krijgen van de toename van de winterpopulatie.

Op postzegels e.d. krijgen de kiekendieven veel minder aandacht dan b.v. de verschillende soorten valken. Er zijn op de wereld 11 soorten kiekendieven, voor zover mij bekend. Slechts een klein aantal soorten wordt op postzegels of in stempels afgebeeld. Bovendien zijn een aantal afbeeldingen niet erg duidelijk en moet men maar aannemen dat de afgebeelde vogel ook daadwerkelijk de vermelde soort is. Het is dan ook een uitdaging om hier een éénkader exponaat van te maken. Met met postzegels, stempels en postwaardestukken van biotopen en prooidieren erbij moet dat toch wel lukken.

Roofvogels

Roofvogels zijn gemakkelijk van andere vogelorden te onderscheiden. De techniek om levende prooi te vangen heeft bij roofvogels (orde Falconiformes) tot een hoge graad van specialisatie geleid. Kenmerkend voor de roofvogels zijn de 'wapens' waarmee zij hun prooi overmeesteren; een korte, aan de bovenkant sterk gebogen en haakvormige gekromde snavel, poten met lange tenen en zeer sterk ontwikkelde scherpe klauwen, die een prima grijpwerktuig vormen. De buitenteen is bij sommige soorten draaibaar. Vaak is de poot bij roofvogels bevederd en vormen de veren aan het bovenbeen een broek. De ogen zijn groot en het gezichtsvermogen is zeer goed ontwikkeld. Bij de meeste roofvogels zijn de vrouwtjes groter of even groot als de mannetjes. De ontwikkeling van de jongen verloopt langzaam en het verenkleed doorloopt vaak diverse stadia tot het uiteindelijk volwassen kleed. De braakballen van stootvogels bevatten, in tegenstelling tot die van uilen, geen beenderen van de prooi.

Mannetje Blauwe Kiekendief

De onderfamilie kiekendieven, Circinae

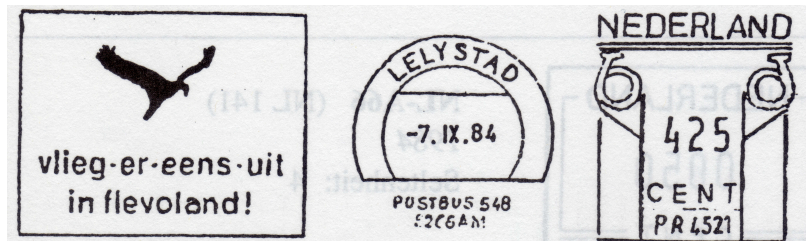
Kenmerkend voor de kiekendieven zijn de lange poten en de schikking van de veren op de kop. Deze vormen een sluier rond de ogen zoals bij sommige uilen. Misschien, net als bij uilen, een hulpmiddel bij het vangen van prooi door middel van het gehoor. Er wordt door sommige beweerd dat de Bruine Kiekendief waarschijnlijk het nog niet uitgekomen legsel van een Meerkoet kan vinden doordat ze het piepen van de kuikens in de eieren kunnen horen.

Jagende Bruine Kiekendief man.

Circus aeruginosus, Bruine Kiekendief

Streeknamen zijn: Klem, Wouw, Koop, Rietwouw, Mûzebiter en Brune Hoanskrobber. Zoals een van de streeknamen aangeeft, zijn rietvelden en Bruine Kiekendieven onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Het meest sprekende voorbeeld daarvan was te zien in de periode direct na de inpoldering van het IJsselmeer. Vanaf de Knardijk zag men tientallen kiekendieven. De meeste daarvan waren Bruine Kiekendieven. Het beeld van een schommelende V boven de rietvelden was onmiskenbaar.

Slechte afbeeldingen van Bruine Kiekendief mannetjers

De grote aantallen waren een aanwijzing voor het overweldigende aanbod van muizen en een ideaal broedgebied. Er is weleens gesuggereerd dat de grote toename van het aantal Bruine Kiekendieven gevolgen heeft gehad voor de populaties buiten onze landsgrenzen. De sterke groei van de Nederlandse populatie toen, moet wel hebben geleid tot dispersie van jongen naar omliggende gebieden. Opvallend is wel dat er nauwelijks ringmeldingen zijn die dit ondersteunen. De vastgestelde populatiegroei in andere landen vond plaats op een moment dat er ook een verbod kwam op het gebruik van persistente pesticiden in de landbouw. Dit zorgde voor een verbeterde reproductie en een langere levensduur van de Bruine Kiekendieven. De Bruine Kiekendief is de meest buizerdachtige kiekendief, met brede ronde vleugels (48-56 cm.). Het volwassen mannetje verschilt van andere kiekendieven door het grotendeels bruine kleed met alleen grijs op de vleugels en staart. Het vrouwtje heeft een geelbruine kruin en keel en lichte voorvleugels. De jonge vogels zijn chocolade-bruin met een lichte koptekening. Deze lijkt op die van het vrouwtje. Die koptekening ontbreekt waarschijnlijk bij het merendeel van de jonge vogels van de oostelijke populaties.

Duidelijk vliegbeeld van de Bruine Kiekendief

Onduidelijke afbeeldingen van de Bruine Kiekendief (Roemenië)

Mannetje Blauwe Kiekendief

Vrouwte Blauwe Kiekendief

Circus cyaneus, Blauwe Kiekendief

Streeknamen zijn Blauwe Stootvogel, Blauwschild, Noordse Valk en Blauwe Hoanskrobber. De huidige verspreiding van de Blauwe Kiekendief als broedvogel beperkt zich bijna geheel tot de waddeneilanden. Daarnaast zijn incidentele gevallen bekend uit bv. Bargerveen, Dwingelderveld en Biesbosch.

Paartje Blauwe Kiekendieven met jongen

Het broedbiotoop bestaat uit moeras waar de nesten in een verruigd stukje liggen. De Nederlandse Blauwe Kiekendieven (43-51 cm.) zijn standvogel of overwinteren in West-Europa. De vogels die hier in de winter worden aangetroffen zijn grotendeels uit Scandinavië afkomstig. Het volwassen mannetje is lichtgrijs met zwarte vleugelpunten en verschilt van het mannetje Grauwe Kiekendief door de opvallende witte stuit en het ontbreken van donkere strepen op de kleine slagpennen van de vleugel. Het vrouwtje is moeilijker te onderscheiden van het vrouwtje van de Grauwe Kiekendief. Het vrouwtje is groter en heeft een opvallender witte stuit dan het vrouwtje van de Grauwe Kiekendief. Ook is de staart meer gestreept en het masker loopt als een donkere streep over de keel door. De jongen zijn moeilijk te onderscheiden van het vrouwtje.

Paar Blauwe Kiekendieven

Blauwe Kiekendieven ? (Duitsland)

Blauwe Kiekendief volgens tekst in stempel (Roemenië)

Circus pygargus, Grauwe Kiekendief

Jagende Grauwe Kiekendief man let op de zwarte vleugelstreep op de bovenvleugel.

Streeknamen zijn Witstaartschor, Skor, Beul, Roggevalk en Skiere Hoanskrobber.

Het is voor de huidige vogelaars moeilijk voor te stellen dat de Grauwe Kiekendief eens tot een van de meest voorkomende roofvogels behoorde in Nederland. In Oost-Polen vinden we nog het in ons land verdwenen ideale, kleinschalige biotoop voor de Grauwe Kiekendief. Een groter contrast met het huidige broedgebied in Groningen is niet denkbaar. Maar het maakt duidelijk dat de Grauwe Kiekendief niet gebonden is aan een biotoop. Op de trek komt de Grauwe Kiekendief voor in uiteenlopende landschappen. Ze overwinteren ten zuiden van de Sahara en in Oost-Afrika op plaatsen waar de vegetatie relatief kort is en waar ze kunnen fourageren op grote insecten. Hierdoor is het moeilijk de Grauwe Kiekendief effectief te beschermen.

Grauwe Kiekendief man

Volwassen Grauwe Kiekendieven zijn sierlijke vogels met lange vleugels (41-46 cm.). Het mannetje is zilvergrijs met op de ondervleugel twee zwarte banden en op de bovenzvleugel een zwarte band. De staart is dwars gestreept. Het volwassen vrouwtje lijkt veel op het vrouwtje van de Steppekiekendief maar de slagpennen zijn van boven wat lichter. Op de bovenzvleugel is vaak duidelijk een donkere band zichtbaar aan de bases van de armpennen. Op de ondervleugel zijn de drie donkere banden duidelijk begrensd. De donkere achterrand langs de ondervleugel op armvleugelgedeelte is overal even breed. Op een afstand is duidelijk de donkere vlek op de oorstreek zichtbaar. Het oog is boven, onder en achter omgeven door een vuilwitte vlek. Van dichtbij is het verschil in

koppatroon goed te zien. De vrouwtjes van Grauwe Kiekendief hebben een duidelijker uilachtig masker dan de vrouwtjes van de Blauwe Kiekendief. Juvenielen lijken op het vrouwtje, maar hebben op de lichte delen een roodbruine gloed.

Circus macrourus, Steppekiekendief

Uit de tekst in het stempel blijkt dat dit een Grauwe Kiekendief moet zijn (Roemenië)

De Friese streeknaam is Ljochte Hoanskrobber.

De mannetjes van de Steppekiekendief zijn iets groter dan van de Grauwe Kiekendief. De Steppekiekendieven hebben ook een spitsere handvleugel (43-48 cm.). De volwassen mannetjes zijn vanonder bijna geheel wit met scherp begrensde zwarte vleugeltoppen. Van boven zijn ze egaal lichtgrijs met vaag begrensde, iets donkerder vleugelpunten. De volwassen vrouwtjes zijn groter dan het mannetje en doen denken aan de vrouwtjes van de Blauwe Kiekendief. Op de ondervleugel zijn evenals bij de vrouwtjes van de Grauwe Kiekendief drie donkere banden zichtbaar, de voorste twee zijn echter minder duidelijk dan de achterste. Het vrouwtje en de juvenielen hebben een kenmerkend koppatroon. Een zwarte oogstreep vormt samen met de donkere oorstreek en een lichte halsband een duidelijke ring op de zijkant van de kop.

Circus cinereus, Cinereous Kiekendief

Deze lijkt veel op de Blauwe Kiekendief maar is iets kleiner (43-50 cm.) Ze komen voor in de Andes van Colombia, Brazilië, Paraguay en Argentinië. Ze zijn te vinden op een hoogte van 1700-3000 meter. Ze jagen zoals de Blauwe Kiekendief.

Gevlekte Kiekendief

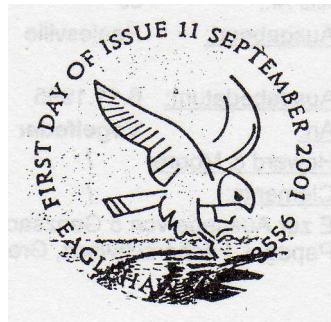
Circus assimilis, Gevlekte Kiekendief

De bovendelen van deze vogel zijn grijsblauw. De vleugels hebben opvallende zwarte vleugelpunten. Het masker en de onderzijde zijn kastanjebruin. De staart is duidelijk gebandeerd en wigvormig. Het mannetje is duidelijk kleiner (50-55 cm., vrouwtje 58-61 cm.). De Gevlekte Kiekendief jaagt laag boven grasland

en landbouwgebieden. De jonge vogels zijn bovenop donkerbruin en de onderzijde is bleekgeel met bruine strepen. De Gevlekte Kiekendief komt voor in heel Australië.

Circus approximans, Australische Kiekendief

Deze is bovenop bruin met een witte stuit. De staart en de vleugels met donkere vleugelpunten zijn gebandeerd. Het mannetje, met een bijna witte tot bleekgele bruin gestreepte onderzijde, (50-57 cm.) is het kleinst. Het vrouwtje (55-61 cm.) is wat donkerder Ze jagen boven moerassen en rietvelden. Ze lijken in gedrag op onze Bruine Kiekendief. Ze komen voor in het oosten van Australië en op

Dit zou een Gevlekte Kiekendief moeten zijn. Maar mogelijk is het de Australische Kiekendief (stempel uit Australië)

Tasmanië.

Circus spilonotus, Nieuw Guinea Gevlekte Kiekendief

Het mannetje is bovenop zilvergrijs met zwarte vleugelpunten en onderzijde en romp zijn wit. De borst is donker gestreept. Het mannetje is 47-51 cm., het vrouwtje 48-53 cm.

Circus maillardi, Réunion Kiekendief

De vogel komt voor op Madagascar, Réunion en de Comoren. De Réunion Kiekendief (54-59 cm.) lijkt op onze Blauwe Kiekendief.

Circus ranivorus, Afrikaanse Bruine Kiekendief

Deze kiekendief lijkt op onze Bruine Kiekendief, maar is wat duidelijker en kleurrijker getekend. De vogels zijn 44 tot 49 cm groot. De jonge vogels hebben een witte borstband. Ze komen voor in het oosten van Zuid-Afrika en het zuid-oosten van Afrika.

Circus maurus, Zwarte Kiekendief

De 48-53 cm. grote volwassen vogels lijken in zit geheel zwart. Pas als ze vliegen zijn duidelijk de witte stuit en de witte veren in de vleugels zichtbaar. De staart is gebandeerd. Het mannetje en vrouwtje zijn gelijk van kleur. De jonge vogels hebben een bleke onderzijde en een gevlekte borst. Ze komen voor in Zuid -Afrika en Namibië.

Circus buffoni, Langvleugelkiekendief

Deze lijkt veel op de Circus cinereus, maar is met 46-61 cm. iets groter. Van deze soort bestaat er een lichte en donkere fase. Deze komen voor in Colombia, Venezuela, de Guyana's, Trinidad en Tobago Brazilië, Paraguay en Argentinië, op een hoogte van 300-1000 meter. Ze gedragen zich zoals alle kiekendieven.

Circus melanoleucus, Bonte Kiekendief

De Bonte Kiekendief lijkt op een bleke Blauwe Kiekendief. Echter, het mannetje heeft een donkere kop en de overgang tussen de grijze vleugels naar zwarte vleugelpunten is op de boven- en ondervleugel duidelijk te zien. Ook is er een duidelijke zwarte band op de bovenzvleugel. Het vrouwtje is wat donkerder dan het vrouwtje van de Blauwe Kiekendief. De jonge vogels lijken op de jongen van de Grauwe Kiekendief maar hebben een kastanjebruine ongestreepte onderzijde. Ze komen voor in Afrika, Centraal Eurazië, India en China. Ze overwinteren in Zuidoost Azië.

Op beide afbeeldingen is de Bonte Kiekendief niet erg duidelijk afgebeeld. De naam op de postzegel moet duidelijkheid scheppen omtrent de soort.

P.S. Ik verzamel niet alle vogelpostzegels en gebruik de S.G. Birds on Stamps, editie 5. Het is dus goed mogelijk dat er postzegels of stempels zijn verschenen van die soorten waarbij ik geen afbeelding heb toegevoegd.

Hans v.d.Sanden

Vogels voeren (en beloeren)

Eenvlakverzamelingen

Sommige filatelisten hebben al die jaren over hun geliefkoosde thema's heel wat filatelistisch materiaal verzameld. Ze zouden wel graag eens een thematische verzameling opzetten, maar weten niet goed hoe ze daar moeten aan beginnen. Een ideaal opstapje voor de starters is de eenvlakverzameling. Op slechts 16 bladen kan je al deelnemen aan een competitieve tentoonstelling.

Nemen we nu eens het voorbeeld "vogels". Met meer dan 4000 vogelsoorten die al op postzegel staan, sommige vogels al meer dan 100 keer, biedt dit verzamelgebied ongekende mogelijkheden. En dan is er ook nog het vele andere filatelistische materiaal zoals postwaardestukken, stempels, enz. Wat moet men als beginnend verzamelaar met al dat materiaal beginnen? Hoe moet men een onderwerp van een verzameling kiezen? En welke titel moet men eraan geven?

Men kan als beginnening twee richtingen uit:

- 1) Een vrij algemeen onderwerp kiezen dat later van één vlak naar meerdere vlakken kan uitgewerkt worden
- 2) Van in het begin een beperkt onderwerp kiezen dat alleen maar op één vlak kan uitgewerkt worden.

Als men voor het eerste kiest, dan zal men zijn verzameling langzaam kunnen opbouwen en meer en meer materiaal ontdekken. Het spreekt echter voor zich dat de tweede keuze voor een beginnening de moeilijkste weg zal zijn. Dan heeft men bijna alle materiaal nodig dat over dat thema bestaat. Aan de andere kant zal men veel dieper op het thema kunnen ingaan en gedetailleerde thematische kennis kunnen geven. Met een beperkt thema kan men nog echte vondsten doen, nooit eerder getoond in andere verzamelingen met hetzelfde thema.

Vogels en nog eens vogels

Er zijn al zoveel verzamelingen over vogels opgezet. En toch slagen verzamelaars er ook daar altijd weer in iets nieuws uit te bouwen, ook op één vlak. Men kan daarvoor een bepaalde vogelsoort nemen, zoals bvb. de Jan-van-gent. Je kan echter ook een bepaald gedragskenmerk of gelijk welk ander facet uit de vogelwereld als thema uitkiezen – "vogels voeren".

Servanus en Thoreau

Wintertijd is vogelvoedertijd. Al in de 6e eeuw zou de Ierse monnik Servanus een Roodborst gevoerd hebben. In 1845 voederde Henry David Thoreau de vogels aan Walden Pond (USA). Ongeveer 40 jaar later plaatste de Duitse Baron von Berlepsch vet op de twijgen van de bomen.

Toch zou het nog tot ongeveer 1910 duren voor vogels voeren in Engeland een nationaal tijdverdrijf zou gaan worden. En nu 100 jaar later is het segment vogelvoer nog altijd een groeiende markt. Zelfs in een stadstuintje is het nu mogelijk om tijdens de winter met een voederplank allerlei vogels te lokken.

Duiven

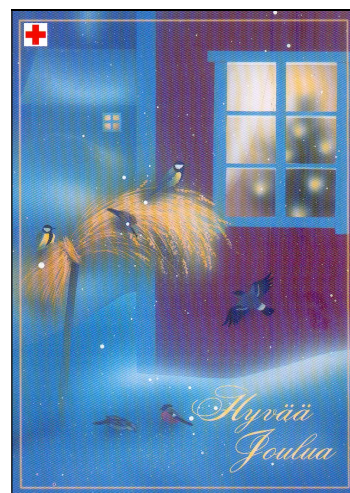
Assepoester wordt in het sprookje in de versie van de gebroeders Grimm geholpen door duiven. Deze vogels worden al lang gehouden door de mens. Veel mensen kunnen het niet laten om de duiven in de stad of in het park te voeren. Toch is het nu al op een aantal plaatsen verboden, want ze zijn vaak een pest geworden voor gebouwen en pleinen.

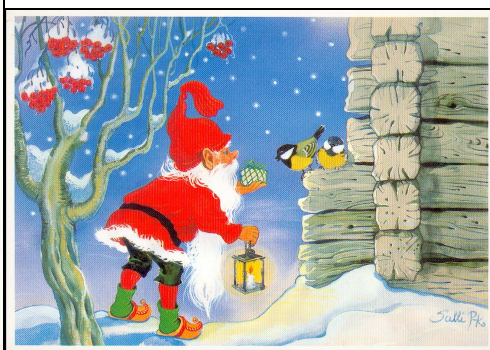
“Julkärve”

In de Scandinavische landen bestaat tijdens de winter het gebruik van de “Julkärve” (= kerstmisschoof). Bij de oogst in de herfst werd de laatste schoof graan door de boer bewaard. Deze bundel werd op de nacht voor kerstmis buiten opgehangen. Zo deelde men de geest van Kerstmis met de dieren. Pas als de vogels hadden gegeten, dan konden de mensen aan tafel gaan. Als er veel vogels van de schoof zouden eten, dan zou er volgens de legende het jaar daarop een goede oogst zijn. Of hoopten de boeren dat de vogels zouden wegblijven bij het graan in de schuur?

5 postwaardestukken
en postzegel uit Finland

En u?

Dit waren maar enkele voorbeelden bij het thema "vogels voeren". Vooral over de "Julkärve" is er heel wat filatelistisch materiaal te vinden, zowel postzegels, postwaardestukken als stempels.

Nu is het aan u om een onderwerp en een titel te kiezen voor een eenvlakverzameling. Kom alvast een bezoekje brengen aan BIRDPEX (samen met ANTVERPIA 2010) van 9 tot 12 april 2010 in Antwerpen. Daar zal u kunnen kennismaken met heel wat nieuwe (eenvlak)verzamelingen over het thema "vogels". U komt toch ook?

kobra (Koenraad Bracke)

www.birdpex.be – het allerlaatste nieuws over BIRDPEX 6 in Antwerpen op ANTVERPIA 2010 (9-12 april 2010), in het Engels, Duits en Nederlands. Momenteel zijn er 60 verzamelingen ingeschreven (maar de laatste maanden is daar jammer genoeg geen enkele van Nederland meer bijgekomen, ook niet na de toelating tot verlaging tot 12 bladen voor een eenvlakverzameling). Als u er toch wil bij zijn, schrijf vandaag nog in, want anders bent u te laat!!

ULULARIA

Kerkuil IOM

De eerste postzegels die Jeremy Paul ooit ontwierp voor het eiland Man waren een reeks uilen. Daar zat ook een Kerkuil bij die de kaft sierde van de postzegelcatalogus “uilen” (ondertussen meer dan 10 jaar geleden). Geen portretten deze keer, maar één van zijn schilderijen meet een kerkuil op de uitkijk. Er zijn al zo veel postzegels met een kerkuil, maar niet allemaal zo geslaagd als deze.

En nog een Kerkuil

Op 4 januari wordt een postzegel uitgegeven voor aangetekende zendingen in België (wellicht een verhoging van de tarieven voor aantekenrecht, maar op dit moment nog niet bekend). Dezelfde afbeelding zal gebruikt worden voor een automaatzegel (verschillende waarden) ter gelegenheid van Birdpex 6 in Antwerpen. Alle deelnemers aan Birdpex 6 zullen dan een brief met die automaatzegel en de laatste schikkingen van de tentoonstelling ontvangen. De afwezigen hebben dus ongelijk!

ORNIFLANDRIA

6 “Hoogvliegers” op BIRDPEX 6!

Geen uilen in het blokje van Birdpex ter gelegenheid van de 25 jaar “Vogeltjes van Buzin”, maar wel 6 roofvogels! U herkent links bovenaan een Visarend, en onderaan van links naar rechts: Buizerd, Boomvalk, Sperwer, Rode Wouw en Havik. De roofvogelverzamelaars zullen wellicht hun hartje kunnen ophalen aan deze nieuwe uitgifte van Buzin op maandag 12 april 2010 op de tentoonstelling ANTVERPIA / BIRDPEX!!

Ook Brazilië en Noord-Korea doen mee

Danny De Smedt heeft alle postadministraties van de wereld aangeschreven om t.g.v. Birdpex te vragen voor een postzegeluitgifte van vogels die nog nooit op postzegel gestaan hebben. En zijn vraag heeft vruchten afgeworpen – momenteel zijn er al nieuwe postzegels van Brazilië en Noord-Korea met het logo van Birdpex en met nieuwe vogelsoorten (nooit eerder verschenen op postzegel).

kobra (Koenraad Bracke)